

Prvi zimski uspon: Zijah Jajatović, Ilija Dilber i Milorad Stjepanović 1970.

Visina: 2.102 m/nv

Organizacija: Planinarski savez BiH/FBiH; Mosor 2019

Sudionici: Duje Bulaja, Franko Maravić, Jelena Baleta, Katarina Dobronić, Mario Crljen, Marijana Mišerda Bajić, Milan Karmelić, Nikola Kusijanović, Neven Visković, Petar Rogulj.

Konačno je došlo i to subotnje jutro pred kojim smo zadnji par tjedana strepili, gledali prognozu, molili sve moguće bogove da nam usliše molitve za dobrim vremenom bez vjetra i padalina. I dogodilo se....osvanu je dan čist kao suza, jasan kao misao...pozvao nas kao što draga svog dragana poziva, a mi smo puni želje i adrenalina taj poziv objeručke prihvatili i prepustili se bez zadržke. Jer iskreno, tko normalan može odbiti dva dana na planinskim obroncima pokrivenim snijegom koji se lijeska kao biserje na suncu. Naš prvi uspon na Lupoglav u sklopu 49. memorijalnog pohoda započeo je upravo onako kako sam ga zamišljala, vrevu dobro raspoloženih ljudi iz svih krajeva, smijeh koji odzvanja, pozdravi prijatelja koji se nisu dugo vidjeli, finalne pripreme opreme, ruksaci veliki ko kuća, a nikome nije teško. Nakon što smo se registrirali za polazak i dobili pločicu Učesnik (koja već ima posebno mjesto u mom domu) dobro raspoloženom šarenom mnoštvu se obraćaju organizatori sa opisom puta i uputama te željom da svi uspijemo u svom naumu. Okrjepljeni dobrim planinski čajem započinjemo svoju avanturu. Prtimo svoje goleme ruksake sa vodom, hranom, opremom i šatorima i grabimo u nepoznato. Unatoč očiglednom pritisku na ramena i kukove nikome ne silazi osmijeh sa usana. Vođeni GSS-om i vodičima formira se kolona koja lagano prodire u planinu. Vruće je i čovjek bi pomislio da je proljeće, a ne zimski uspon u veljači. Prvi dio puta prolazi finom utabanom

stazom koja iako još uvijek nema lišća nudi kakvu takvu zaštitu. Svi čeznemo za snijegom i postajemo svjesni tereta koji nam se klata na leđima, ali ipak nezaustavljivo gazimo bez predaje. Uz manje pauze i zadržavanja u napuštenom selu Grabovići dolazimo do Kadulja, malog proplanka pred kojim su započele prve krpice snijega. Proplanak se tako zove jer je prošaran biljkom kaduljom, pa kako tko zagazi ona zamiriše i ispuni zrak nekom tihom okrepom. Tu konačno obuvamo gojzerice što nas čini dodatno motiviranim. Nastavljamo svoju avanturu po podlozi koja sve više iz ugažene trave prelazi u snijeg, preskačemo i provlačimo se ispod povaljanih stabala što sa našim ruksacima i nije baš jednostavan zadatak. I dalje je atmosfera na vrhuncu, nitko ne kuka, nitko se ne predaje. Nakon 4 sata dolazimo do prvog kampa gdje dio ekipe organizira prvi kamp, a mi ostali napredujemo prema proplanku Barni Do na 1570 mnnv gdje ćemo formirati kamp br.2. Uspinjući se planinom prema našem prenoćištu postajemo svjesni surove ljepote koja nas sve više okružuje i kao da nas privija na svoja pleća. Osjećamo snijeg kako škripi pod nogama, vidimo stara stabla poharana nekom davnom nevoljom kako šire paraju nebeski obzor i litice, strme, nemilosrdne, predivne... Uskoro stižemo do lokacije drugog kampa koja jednostavno nije mogla biti bolja. Široki proplanak omeđen šumom drevnih jela nad kojim se propinje ponosni Lupoglav. Osjećamo i sreću i olakšanje što konačno možemo rasteretiti naša napaćena leđa, ali i iznimno poštovanje te neku neobjašnjivu ljubav prema ovom posebnom mjestu. Neki su već stigli i podigli svoje šatore pa se i mi hvatamo posla.

Lagano, ali ustrajno formira se pravi bazni kamp koji odzvanja dovikivanjem, uputama, smijehom. Prikupljaju se suhe grane kako bi zapalili vatre i malo se ugrijali jer je sa zalaskom sunce planina počela pokazivati svoje zimsko lice. Neću pretjerat ako kažem da je noć bila kao iz bajke, vedro nebo, mjesec kao veliki fenjer iz kojeg se mjesečina slijeva po snježnim naborima planine, vatre iz kojih bježe iskre u rojevima. Svud po kampu zujkanje čeonih lampi, studen koja štipka po obrazima....To je slika koju ću dugo nositi u mislima.

gigilijupijkaži spinka žičanšijaleopis gilemijakšilipolijio, paco, pibid, C, p, gg, r, D, E, G, opus, l, op, p, d, d, l, e, z, a, n

Staniša Čičić, član kluba "MOSOR-SPLIT" na vrhu Lupoglav. Društvo "MOSOR-SPLIT" organizira uspone na Lupoglavu u znak sjećanja na žrtve Domovinskog rata.

Učesnici u Memorijalnom usponu na Lupoglavu. U znak sjećanja na žrtve Domovinskog rata. Organizator: Društvo "MOSOR-SPLIT".

Memorijalni uspon na Lupoglav, 21. veljača 2019. Učesnici su se okupili na vrhu i slikali zajedno. Na slici se vidi grupa ljudi u zimskoj opremi na snježnom vrhu, neki drže plavu zastagu s logom i natpisom 'MONTE-ROSE'.

Preznanje na snježnom vrhu Lupoglava. U prvom planu je osoba u crvenom jakni, u pozadini su drugi usponari na snježnom terenu.